

Sygn. akt X P (upr) 117/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Ławnicy: Anna Murtezi, Maria Kulesza

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 r. we Wrocławiu

przy udziale - .....

sprawy z powództwa Z. R.

przeciwko (...) Spółka z siedzibą we W.

o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 stycznia 2013 r. (data stempla pocztowego), skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., powód Z. R. wniósł odwołanie od rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia i domagał się zasądzenia kwoty 3.444,00 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powód podniósł, iż strona pozwana zatrudniała go jako pracownika porządkowego przy sprzątnięciu oraz we wszelkich usługach porządkowych przed hipermarketem w Ł..

Powód uważa, iż został niesłusznie zwolniony bez zachowania trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, dlatego też domaga się odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia jakie płacił mu strona pozwana, tj. 1.148,00 zł netto x 3 miesiące = 3.444,00 zł.

Powód podniósł, iż składa odwołanie do Sądu Pracy w terminie 7 dni od dnia otrzymania świadectwa pracy od strony pozwanej, które otrzymała w dniu 17 stycznia 2013 r. - list był awizowany na poczcie z adnotacją mieszkanie zamknięte w dniu 15 stycznia 2013 r. (k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, strona pozwana zarzuciła, iż od 11 czerwca 2012 r. do 13 grudnia 2012 r. powód był nieprzerwanie niezdolny do pracy. Przed upływem okresu zasiłkowego, strona pozwana telefonicznie kontaktowała się z powodem w celu ustalenia czy istnieją szanse na odzyskanie przez powoda zdolności do pracy. Podczas rozmowy telefonicznej z pracownikiem kadr strony pozwanej powód oświadczył, że leczenie jest w zasadzie zakończone i w związku z uprawnieniami do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nie będzie ubiegał się o inne świadczenia. Wówczas został poinformowany o konieczności przedstawienia zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku i w tym celu zgłoszenia się do lekarza medycyny pracy. Jednak powód nie przedstawił orzeczenia lekarskiego o zdolności do pracy jak również nie stawiał się do pracy i nie zgłosił gotowości do jej wykonywania. W tej sytuacji wobec upływu łącznego okresu pobierania przez powoda wynagrodzenia i zasiłku chorobowego, podjęto decyzję o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia (k. 34-37).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. R. w dniu 30 kwietnia 2012 r. zawarła ze stroną pozwaną (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., umowę o pracę na czas określony na okres od 2 maja 2012 r. do 30 kwietnia 2015 r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownik porządkowy. Miejszem wykonywania pracy był (...).

Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda z trzech miesięcy liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 1.552,00 zł brutto (1.148,27 zł netto).

Dowody: umowa o pracę na czas określony z 30.04.2012 r. (akta osobowe powoda cz. B.15.),
zaświadczenie o zarobkach (akta osobowe powoda).

W okresie zatrudnienia powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w następujących okresach:

- od 11 czerwca 2012 r. do 10 lipca 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 11 lipca 2012 r. do 27 lipca 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 28 lipca 2012 r. do 15 sierpnia 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 16 sierpnia 2012 r. do 14 września 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 15 września 2012 r. do 14 października 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 15 października 2012 r. do 13 listopada 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)),
- od 14 listopada 2012 r. do 13 grudnia 2012 r. (ZUS ZLA seria (...)).

Dowody: zaświadczenia lekarskie (akta osobowe powoda).

W okresie całego zwolnienia lekarskiego powód często kontaktował się z kadrową M. H. Z. przeważnie w sprawie wypłaty zasiłku chorobowego. Na przełomie listopada i grudnia 2012 r. w związku z tym, iż w grudniu 2012 r. miał minąć okres zasiłkowy, tj. 182 dni choroby, strony telefonicznie rozmawiały na temat dalszych planów powoda i ewentualnego powrotu do pracy. Wówczas powód wyrażał chęć podjęcia dalszej pracy po zakończeniu leczenia, jednakże nie chciał żeby jego praca była nadzorowana na obiektach w Ł. przez kierownika Pana K.. Ostatecznie jednak po 13 grudnia 2012 r. nie zgłosił gotowości do pracy i jej nie podjął, jak również nie złożył dalszego zwolnienia lekarskiego. Nie przedstawił również zaświadczenia o przeciwwskazaniach do podjęcia pracy i nie stawiał się na badania lekarskie w celu stwierdzenia zdolności do wykonywania pracy, od czego uzależniała między innymi jego powrót do pracy kadrowa M. H. Z.

W związku z zaistniałą sytuacją doszło do rozmów telefonicznych pomiędzy powodem a kadrową M. H. Z., w trakcie których został poruszony temat rozwiązania stosunku pracy, przy czym strona pozwana wskazywała, ażeby to powód

złożył oświadczenie woli o rozwiązaniu stosunku pracy za porozumieniem stron. Jednak ostatecznie powód nie złożył żadnego oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy. Jednocześnie pod koniec 2012 r. uwagi na zaistniałą sytuację powód zaczął domagać się wydania mu świadectwa pracy.

Pismem z dnia 17 grudnia 2012 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art.53 § 1 pkt 1b kp z powodu wyczerpania 182 dni zasiłku chorobowego który upłynął w dniu 9.12.2012. Pomimo informacji o konieczności wykonania badań po zakończonym leczeniu i zgłoszenia się w tym celu do przełożonego do dnia dzisiejszego nie stawił się do pracy z zaświadczeniem o zdolności do kontynuowania zatrudnienia. Pismo powyższe zostało wysłane powodowi pocztą.

W dniu 4 stycznia 2013 r. strona pozwana wystawiła powodowi świadectwo pracy gdzie było odnotowane, iż powód był zatrudniony w okresie od 1 lutego 2012 r. do 9 grudnia 2012 r. Jednocześnie w części dotyczącej ustania stosunku pracy było wskazane, iż stosunek pracy został rozwiązany na skutek rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia po wyczerpaniu zasiłku chorobowego art. 53 § 1 pkt 1b k.p.

Świadectwo pracy zostało wysłane powodowi pocztą w dniu 11 stycznia 2013 r. i odebrane przez niego w dniu 17 stycznia 2013 r.

Dowody: częściowo zeznania świadka M. H. Z. k. 52 (płyta CD),

przesłuchanie powoda Z. R. k. 77-v. 77,

kserokopia świadectwa pracy z 04.01.2013 r. k. 6-7;

akta osobowe powoda (załącznik).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jako bezzasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia powoda, stanowił przepis art. 56 § 1 zd. pierwsze k.p. zgodnie z którym, pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie.

Zgodnie z treścią art.53 § 1 kp pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia:

1) jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa:

a) dłużej niż 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 6 miesięcy,

b) dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową,

2) w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy z innych przyczyn niż wymienione w pkt 1, trwającej dłużej niż 1 miesiąc.

Przepis ten reguluje dopuszczalność rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z uwagi na długotrwałą, usprawiedliwioną nieobecność pracownika w pracy. Należy przy tym wskazać, że zanim nie upłynie przewidziany prawem okres upoważniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, to okres ten jest okresem, w którym nie można wypowiedzieć umowy o pracę (czyli okresem ochronnym z art. 41), chyba że ogłoszono upadłość lub likwidację pracodawcy (art. 41¹) lub zachodzą okoliczności przewidziane w art. 5 ustawy o grupowych zwolnieniach.

W niniejszym stanie faktycznym bezspornym jest iż powód nie zgłosił w żaden sposób po upływie okresu określonego w art.53 § 1 pkt. 1 b kp gotowości do świadczenia pracy, nie przedstawił pracodawcy zaświadczenia lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku pracy. Przeciwnie powód próbował warunkować swój ewentualny powrót do pracy zmianą warunków jej wykonywania (w szczególności zmianą bezpośredniego przełożonego- osoby nadzorującej pracę powoda w miejscu świadczenia pracy), zwodził pracowników kadr pozwanej spółki, prowadząc z nimi bezskuteczne negocjacje odnośnie zakończenia leczenia, powrotu do pracy, uprawnieniami do renty czy też wolą rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron. Powyższe Sąd ustalił częściowo w oparciu o zeznania świadek H.- Z. oraz wyjaśnienia samego powoda słuchanego w drodze pomocy sądowej przed Sądem Pracy w R.. Takie ustalenia Sądu potwierdzają także notatki służbowe znajdujące się w aktach osobowych powoda wskazujące przebieg i rozmów kadr z powodem i chronologię składanych oświadczeń woli.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa o czym **orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.**

Orzeczenie w przedmiocie kosztów **w punkcie II sentencji wyroku**, Sąd oparł na przepisie art. 102 k.p.c., w myśl którego w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powołany przepis, stanowiąc wyłom od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z uwagi na to, że przepis ten nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” ich kwalifikacja należy do Sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się poczuciem sprawiedliwości. Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, Sąd wziął pod uwagę trudną sytuację życiową powoda związane z utratą pracy i stanem zdrowia to jest tożsame przesłanki, które brał pod uwagę zwalniając powoda od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 i art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast w myśl art. 113 ust. 1 w/w ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Kosztami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa, była opłata od pozwu. Jako że powództwo podlegało oddaleniu, a tym samym strona pozwana wygrała proces, w związku z czym nie było podstaw do odciążenia jej kosztami sądowymi, natomiast powód z mocy prawa był zwolniony z obowiązku poniesienia kosztów sądowych, Sąd zaliczył je na rachunek Skarbu Państwa, nie znajdując podstaw do obciążenia nimi powoda, o czym orzeczono **w punkcie III sentencji wyroku.**